

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2006/11/EB

2006 m. vasario 15 d.

dėl tam tikrų į Bendrijos vandenį išleidžiamų pavojingų medžiagų sukeltos taršos

(kodifikuota redakcija)

(tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 175 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

pasikonsultavę su Regionų komitetu,

laikydami Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽²⁾,

kadangi:

(1) 1976 m. gegužės 4 d. Tarybos direktyva 76/464/EEB dėl tam tikrų į Bendrijos vandenį išleidžiamų pavojingų medžiagų sukeltos taršos ⁽³⁾ buvo keletą kartų iš esmės keičiama ⁽⁴⁾. Siekiant aiškumo ir racionalumo atitinkamos nuostatos turėtų būti kodifikuotos.

(2) Valstybės narės turėtų imtis bendrų ir vienašališkų veiksmų Bendrijos vandenims apsaugoti nuo taršos, ypač kai ją sukelia tam tikros patvarios, toksiškos ir biologiškai besikaupiančios medžiagos.

(3) Keletas konvencijų siekia apsaugoti tarptautinius vandentakius ir jūros aplinką nuo taršos. Svarbu užtikrinti koordinuotą šių konvencijų įgyvendinimą.

(4) Valstybėse narėse taikomų nuostatų, susijusių su tam tikrų pavojingų medžiagų išleidimu į vandenį, skirtumai gali sudaryti nevienodas konkurencijos sąlygas ir dėl to turėti tiesioginę įtaką vidaus rinkos veikimui.

(5) 2002 m. liepos 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas Nr. 1600/2002/EB, nustatantis šeštąją Bendrijos aplinkosaugos veiksmų programą ⁽⁵⁾, numato keletą priemonių gėliesiems ir jūros vandenims apsaugoti nuo tam tikrų teršalų.

(6) Norint užtikrinti veiksmingą Bendrijos vandenų apsaugą, būtina sudaryti tam tikrų medžiagų, parinktų remiantis jų toksiškumu, patvarumu ir biologiniu kaupimusi, pirmąjį sąrašą, vadinamą „I sąrašu“, į kurį neįeitų medžiagos, kurios biologiškai yra nekenksmingos arba greitai virsta biologiškai nekenksmingomis medžiagomis, ir antrąjį sąrašą, vadinamą „II sąrašu“, į kurį įeitų medžiagos, turinčios žalingą poveikį vandenims, kurį galima apriboti tam tikra teritorija ir kuris priklauso nuo tų vandenų, į kuriuos tokios medžiagos patenka, ypatybių ir vietos. Tokių medžiagų išleidimui turėtų būti gaunamas išankstinis leidimas, kuriame būtų nurodytos teršalų išleidimo normos.

(7) Taršą, kurią sukelia I sąraše išvardintos įvairios pavojingos medžiagos, būtina nutraukti. Ribinės vertės buvo nustatytos Tarybos direktyvomis, nurodytomis 2000 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/60/EB, nustatančios Bendrijos veiksmų vandens politikos srityje pagrindus ⁽⁶⁾, IX priede. Direktyvos 2000/60/EB 16 straipsnis numato kontrolės priemonių ir aplinkos kokybės standartų, taikytinų prioritetinėms medžiagoms, nustatymo tvarką.

⁽¹⁾ OL C 117, 2004 4 30, p. 10.

⁽²⁾ 2004 m. spalio 26 d. Europos Parlamento nuomonė (OL C 174 E, 2005 7 14, p. 39) ir 2006 m. sausio 30 d. Tarybos sprendimas.

⁽³⁾ OL L 129, 1976 5 18, p. 23. Direktyva su paskutiniaisiais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/60/EB (OL L 327, 2000 12 22, p. 1).

⁽⁴⁾ Žr. II priedo A dalį.

⁽⁵⁾ OL L 242, 2002 9 10, p. 1.

⁽⁶⁾ OL L 327, 2000 12 22, p. 1. Direktyva su pakeitimais, padarytais Sprendimu Nr. 2455/2001/EB (OL L 331, 2001 12 15, p. 1).

- (8) II sąraše nurodytų medžiagų sukeltą taršą būtina mažinti. Tam tikslui valstybės narės turėtų patvirtinti programas, kuriose atsispindėtų vandenų aplinkos kokybės standartai, nustatyti pagal Tarybos direktyvas, jei tokios yra. Tokioms medžiagoms taikomos teršalų išleidimo normos turėtų būti apskaičiuotos pagal tokius aplinkos kokybės standartus.
- (9) Būtina, kad viena ar kelios valstybės narės, kiekviena atskirai ar visos kartu, turėtų galimybę taikyti griežtesnes priemones nei numatyta šioje direktyvoje.
- (10) Norint žinoti, iš kur į Bendrijos vandenį išleidžiamos tam tikros ypač pavojingos medžiagos, reikėtų sudaryti tokių medžiagų sąrašą.
- (11) Remiantis patirtimi, gali prireikti peržiūrėti ir, jei būtina, papildyti I priedo I ir II sąrašus, prireikus perkeltiant tam tikras medžiagas iš II sąrašo į I sąrašą.
- (12) Ši direktyva neturėtų pažeisti valstybių narių įsipareigojimų, susijusių su direktyvų perkėlimo į nacionalinę teisę terminais, numatytais II priedo B dalyje,
- c) gėlojo vandens riba – tai vandentakio vieta, kurioje atoslūgio metu ar, esant žemam tekančio gėlojo vandens lygiui, dėl jūros vandens smarkiai padidėja druskingumas;
- d) išleidimas – tai I priedo I sąraše arba II sąraše nurodytų medžiagų išleidimas į 1 straipsnyje nurodytus vandenį, išskyrus:
- i) išleidimus, vykdant dugno gilimo ir (arba) valymo darbus;
- ii) eksploatacinius išleidimus iš laivų teritoriniuose vandenyse;
- iii) išleidimus iš laivų teritoriniuose vandenyse;
- e) tarša – tai žmogaus tiesiogiai ar netiesiogiai vykdomas medžiagų ar energijos išleidimas į vandenį, dėl kurio kyla pavojus žmogaus sveikatai, daroma žala gyvosios gamtos ištekliais ir vandens ekosistemos, pakenkiama vandens tiekimui ar kitokiam teisėtam jo naudojimui.

3 straipsnis

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Atsižvelgiant į 7 straipsnį, ši direktyva taikoma:

- a) vidaus paviršiniams vandenims;
- b) teritoriniams vandenims;
- c) vidaus pakrančių vandenims.

2 straipsnis

Šioje direktyvoje:

- a) vidaus paviršiniai vandenys – reiškia visus stovinčius ir tekančius gėluosius paviršinius vandenį, esančius vienos ar kelių valstybių narių teritorijoje;
- b) vidaus pakrančių vandenys – reiškia vandenį, esančius nuo bazinės linijos, nuo kurios matuojamas teritorinių vandenų plotis iki kranto, o vandentakio atveju iki gėlojo vandens ribos;

Valstybės narės imasi atitinkamų priemonių 1 straipsnyje nurodytų vandenų taršai pavojingomis medžiagomis, priklausančiomis I priedo I sąraše nurodytoms medžiagų kategorijoms ir grupėms (toliau – I sąrašo medžiagos), nutraukti ir minėtųjų vandenų taršai pavojingomis medžiagomis, priklausančiomis I priedo II sąraše nurodytoms medžiagų kategorijoms ir grupėms (toliau – II sąrašo medžiagos), sumažinti pagal šią direktyvą.

4 straipsnis

I sąrašo medžiagų atžvilgiu:

- a) visiems išleidimams į 1 straipsnyje nurodytus vandenį, kuriuose gali būti tokių medžiagų, būtina gauti išankstinį atitinkamos valstybės narės kompetentingos institucijos leidimą;
- b) leidime turi būti nustatytos teršalų išleidimo normos bet kurios tokios medžiagos išleidimui į 1 straipsnyje nurodytus vandenį ir, kai tai būtina šios direktyvos įgyvendinimui, bet kurios tokios medžiagos išleidimui į nuotekų surinkimo sistemas;
- c) leidimus galima išduoti tik ribotam laikui. Jie gali būti atnaujinami, atsižvelgiant į išleidimo ribinių verčių, nustatytų Direktyvos 2000/60/EB IX priede nurodytose direktyvose, vėlesnius pakeitimus.

5 straipsnis

1. Teršalų išleidimo normos, nustatomos pagal 4 straipsnį išduodamuose leidimuose, apibrėžia:

- a) didžiausią leistiną išleisti medžiagos koncentraciją. Atskiedimo atveju išleidimo ribinė vertė, nustatyta Direktyvos 2000/60/EB IX priede nurodytose direktyvose, dalinama iš praskiedimo koeficiento;
- b) didžiausią leistiną išleisti medžiagos kiekį vieno ar kelių konkrečiai nurodytų laikotarpių metu, išreikštą, jei būtina, kaip teršalo svorio vienetas vienam teršiančiai veiklai būdingo elemento vienetui (pavyzdžiui, svorio vienetu vienam žaliavos vienetui ar vienam produkcijos vienetui).

2. Kiekviename leidime atsižvelgdama į atitinkamos medžiagos toksiškumą, patvarumą, ir biologinį kaupimąsi toje aplinkoje, į kurią ji išleidžiama, atitinkamos valstybės narės kompetentinga institucija gali, jei būtina, nustatyti griežtesnes teršalų išleidimo normas nei tos, kurios yra nustatytos pagal išleidimo ribines vertes, nustatytas Direktyvos 2000/60/EB IX priede nurodytose direktyvose.

3. Jei išleidėjas pareiškia, kad jis negali pasiekti nustatytų išleidimo normų, arba jei tokia situacija akivaizdi atitinkamos valstybės kompetentingai institucijai, leidimas neišduodamas.

4. Jei nesilaikoma teršalų išleidimo normų, atitinkamos valstybės narės kompetentinga institucija imasi visų atitinkamų priemonių užtikrinti, kad leidime nurodytos sąlygos būtų vykdomos ir, jei būtina, teršalų išleidimas būtų uždraustas.

6 straipsnis

1. Siekiant sumažinti 1 straipsnyje nurodytų vandenų taršą II sąrašo medžiagomis, valstybės narės patvirtina programas, kurias įgyvendindamos jos turi taikyti 2 ir 3 dalyse nurodytus metodus.

2. Visiems išleidimams į 1 straipsnyje nurodytus vandenis, kuriuose gali būti II sąrašo medžiagų, turi būti gautas iš atitinkamos valstybės narės kompetentingos institucijos išankstinis leidimas, kuriame nurodomos teršalų išleidimo normos. Šios normos turi būti pagrįstos aplinkos kokybės standartais, kurie nustatomi pagal 3 dalį.

3. Į 1 dalyje nurodytas programas įtraukiami vandenų aplinkos kokybės standartai, nustatyti pagal Tarybos direktyvas, jei tokios yra.

4. Programose taip pat gali būti konkrečios nuostatos, kurios reglamentuoja medžiagų, medžiagų grupių ar produktų sudėtį ir panaudojimą; jose taip pat atsižvelgiama į paskutinius ekonomiškai įmanomus technikos pasiekimus.

5. Programose nustatomi jų įgyvendinimo terminai.

6. Programų ir jų įgyvendinimo rezultatų apibendrinimai pateikiami Komisijai.

7. Komisija kartu su valstybėmis narėmis reguliariai lygina programas, kad galėtų užtikrinti jų įgyvendinimo pakankamą koordinavimą. Jei ji mano esant reikalinga, šiuo tikslu ji pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai atitinkamus pasiūlymus.

7 straipsnis

Valstybės narės imasi visų reikalingų žingsnių priemonėms, kurias jos priėmė pagal šią direktyvą, įgyvendinti tokiu būdu, kad nedidėtų vandenų, kuriems netaikomas 1 straipsnis, tarša. Be to, jos draudžia visus veiksmus, kuriais tyčia ar netyčia apeinamos šios direktyvos nuostatos.

8 straipsnis

Pagal šią direktyvą priimtų priemonių taikymas negali nei tiesiogiai, nei netiesiogiai didinti 1 straipsnyje nurodytų vandenų taršos.

9 straipsnis

Kai tikslinga, viena ar kelios valstybės narės gali kiekviena atskirai ar bendrai su kitomis valstybėmis narėmis imtis griežtesnių priemonių nei numatyta šioje direktyvoje.

10 straipsnis

Kompetentinga institucija inventorizuoja visus išleidimus į 1 straipsnyje nurodytus vandenis, kuriuose gali būti I sąrašo medžiagų, kurioms taikomos išleidimo normos.

11 straipsnis

1. Kas trejus metus ir pirmą kartą už 1993–1995 m. laikotarpį valstybės narės siunčia Komisijai informaciją apie šios direktyvos įgyvendinimą pagal sektorius, kuri taip pat apima ir kitas su aplinkos apsauga susijusias Bendrijos direktyvas. Tokia ataskaita parengiama pagal klausimyną ar gaires, kurias Komisija sudaro 1991 m. gruodžio 23 d. Tarybos direktyvos 91/692/EEB, standartizuojančios ir racionalizuojančios ataskaitas apie tam tikrų su aplinka susijusių direktyvų įgyvendinimą⁽¹⁾, 6 straipsnyje numatyta tvarka. Toks klausimynas ar gairės valstybėms narėms atsiunčiamas prieš šešis mėnesius iki laikotarpio, nurodyto ataskaitoje. Ataskaita nusiunčiama Komisijai per devynis mėnesius nuo ja apimamo trejų metų trukmės ataskaitinio laikotarpio pabaigos.

Komisija per devynis mėnesius po valstybių narių ataskaitų gavimo paskelbia Bendrijos pranešimą apie direktyvos įgyvendinimą.

2. Informacija, gauta taikant 1 dalį, naudojama tik tam tikslui, kuriam jos buvo pareikalauta.

3. Komisija, valstybių narių kompetentingos institucijos, jų pareigūnai ir kiti darbuotojai neatskleidžia informacijos, kurią jie gauna pagal šią direktyvą, ir informacijos, kuriai taikomi profesinės paslapties reikalavimai.

4. 2 ir 3 dalių nuostatos nedraudžia skelbti bendrą informaciją ir apžvalgas, kuriose nėra informacijos, susijusios su konkrečiomis įmonėmis ar įmonių asociacijomis.

12 straipsnis

Gavę Komisijos pasiūlymą, kurį ji priima savo pačios iniciatyva ar kurios nors valstybės narės prašymu, Europos Parlamentas ir Taryba, atsižvelgdami į įgytą patirtį, peržiūri ir, jei būtina, papildo I priedo I ir II sąrašus, prireikęs perkelti tam tikras II sąrašo medžiagas į I sąrašą.

13 straipsnis

Direktyva 76/464/EEB yra panaikinama nepažeidžiant valstybių narių išipareigojimų, susijusių su direktyvų perkėlimo į nacionalinę teisę terminais, numatytais II priedo B dalyje.

Nuorodos į panaikintą direktyvą laikomos nuorodomis į šią direktyvą ir skaitomos pagal III priede pateiktą atitikmenų lentelę.

14 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

15 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Strasbūre, 2005 m. vasario 15 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

J. BORRELL FONTELLES

Tarybos vardu

Pirmininkas

H. WINKLER

⁽¹⁾ OL L 377, 1991 12 31, p. 48. Direktyva su pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1882/2003 (OL L 284, 2003 10 31, p. 1).

I PRIEDAS

I medžiagų kategorijų ir grupių sąrašas

Į I sąrašą įeina atskiros medžiagos, kurios priklauso tokioms medžiagų kategorijoms ir grupėms ir kurios parinktos pagrindinai remiantis jų toksiškumu, patvarumu ir biologiniu kaupimusi, išskyrus medžiagas, kurios yra biologiškai nekenksmingos arba greitai virsta biologiškai nekenksmingomis medžiagomis:

- 1) organiniai halogenų junginiai ir medžiagos, kurios gali sudaryti tokius junginius vandenyse;
 - 2) organiniai fosforo junginiai;
 - 3) organiniai alavo junginiai;
 - 4) medžiagos, kurių atžvilgiu yra įrodyta, kad jos turi kancerogeninių savybių vandenyse arba patekdamos per jį ⁽¹⁾;
 - 5) gyvsidabris ir jo junginiai;
 - 6) kadmis ir jo junginiai;
 - 7) patvarios mineralinės alyvos ir naftos kilmės angliavandeniliai;
- o 3, 7, 8 ir 12 straipsnių įgyvendinimo tikslais:
- 8) patvarios sintetinės medžiagos, kurios gali plūduriuoti, pasilikti skendinčios ar paskęsti ir kurios gali trukdyti bet kokiam vandens naudojimui.

II medžiagų kategorijų ir grupių sąrašas

Į II sąrašą įeina:

- medžiagos, priklausančios I sąrašo medžiagų kategorijoms ir grupėms, kurioms išleidimų ribinės vertės, nustatytos Direktyvos 2000/60/EB IX priede nurodytose direktyvose, nebuvo nustatytos pagal minėtas direktyvas,
- tam tikros atskiros medžiagos ir medžiagų kategorijos bei grupės, priklausančios toliau išvardytoms medžiagų kategorijoms ir grupėms,

ir turinčioms vandens aplinkai žalingą poveikį, kurį vis dėlto galima apriboti tam tikra teritorija ir kuris priklauso nuo vandens telkinio, į kurį medžiagos išleidžiamos, savybių ir vietos.

Antroje įtraukoje nurodytos medžiagų kategorijos ir grupės

1. Šie metaloidai ir metalai bei jų junginiai:

1. Cinkas	6. Selenas	11. Alavas	16. Vanadis
2. Varis	7. Arsenikas	12. Baris	17. Kobaltas
3. Nikelis	8. Stibis	13. Berilis	18. Talis
4. Chromas	9. Molibdenas	14. Boras	19. Telūras
5. Švinas	10. Titanas	15. Uranas	20. Sidabras

2. Biocidai

ir jų dariniai, nepatenkantys į I sąrašą.

⁽¹⁾ Jeigu tam tikros II sąrašo medžiagos yra kancerogenai, tai jos įtraukiamos į šio sąrašo 4 kategoriją.

3. Medžiagos, kurios kenkia iš vandens aplinkos gaunamų žmogaus vartojimui skirtų produktų skoniui ir (arba) kvapui,

ir junginiai, dėl kurių tokios medžiagos gali susidaryti vandenyje.
4. Silicio toksiški ar patvarūs organiniai junginiai ir medžiagos, dėl kurių tokie junginiai gali susidaryti vandenyje, išskyrus junginius, kurie yra biologiškai nekenksmingi arba greitai vandenyje virsta nekenksmingomis medžiagomis.
5. Fosforo neorganiniai junginiai ir elementinis fosforas.
6. Napatvarios mineralinės alyvos ir naftos kilmės angliavandeniliai.
7. Cianidai,

fluoridai.
8. Medžiagos, turinčios neigiamą poveikį deguonies pusiausvyrai,

ypač amoniakai,

nitritai.

Pareiškimas dėl 7 straipsnio

Nuotėkų išleidimui į atvirą jūrą per vamzdynus valstybės narės įsipareigoja nustatyti reikalavimus, kurie turi būti ne mažiau griežti nei nustatyti šioje direktyvoje.

II PRIEDAS

A DALIS

PANAIKINAMA DIREKTYVA SU VĖLESNIAIS PAKEITIMAIS

(numatyta 13 straipsnyje)

Tarybos direktyva 76/464/EEB (OL L 129, 1976 5 18, p. 23)
Tarybos direktyva 91/692/EEB (OL L 377, 1991 12 31, p. 48)
Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/60/EB (OL L 327,
2000 12 22, p. 1)

tik I priedo a punktas
tik jos 22 straipsnio 2 dalies ketvirtoje
įtraukoje pateikta nuoroda į Direktyvos
76/464/EEB 6 straipsnį

B DALIS

PERKĖLIMO Į NACIONALINĘ TEISĘ TERMINAI

(numatyti 13 straipsnyje)

Direktyva	Perkėlimo terminas
76/464/EEB	—
91/692/EEB	1993 m. sausio 1 d.
2000/60/EB	2003 m. gruodžio 22 d.

III PRIEDAS

ATITIKMENŲ LENTELĖ

Direktyva 76/464/EEB	Ši direktyva
1 straipsnio 1 dalies įžanginė formuluotė	1 straipsnio įžanginė formuluotė
1 straipsnio 1 dalies pirma įtrauka	1 straipsnio a punktas
1 straipsnio 1 dalies antra įtrauka	1 straipsnio b punktas
1 straipsnio 1 dalies trečia įtrauka	1 straipsnio c punktas
1 straipsnio 1 dalies ketvirta įtrauka	—
1 straipsnio 2 dalies įžanginė formuluotė	2 straipsnio įžanginė formuluotė
1 straipsnio 2 dalies a, b ir c punktai	2 straipsnio a, b ir c punktai
1 straipsnio 2 dalies d punkto pirma įtrauka	2 straipsnio d punkto i papunktis
1 straipsnio 2 dalies d punkto antra įtrauka	2 straipsnio d punkto ii papunktis
1 straipsnio 2 dalies d punkto trečia įtrauka	2 straipsnio d punkto iii papunktis
1 straipsnio 2 dalies e punktas	2 straipsnio e punktas
2 straipsnis	3 straipsnis
3 straipsnio įžanginė formuluotė	4 straipsnio įžanginė formuluotė
3 straipsnio 1 punktas	4 straipsnio a punktas
3 straipsnio 2 punktas	4 straipsnio b punktas
3 straipsnio 3 punktas	—
3 straipsnio 4 punktas	4 straipsnio c punktas
4 straipsnis	—
5 straipsnis	5 straipsnis
7 straipsnis	6 straipsnis
8 straipsnis	7 straipsnis
9 straipsnis	8 straipsnis
10 straipsnis	9 straipsnis
11 straipsnis	10 straipsnis
12 straipsnis	—
13 straipsnis	11 straipsnis
14 straipsnis	12 straipsnis
—	13 straipsnis
—	14 straipsnis
15 straipsnis	15 straipsnis
Priedas	I priedas
—	II priedas
—	III priedas